

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora,**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2023, č. j. 10.01-000076/22-008

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí, kterým žalovaná podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zastavila řízení o její žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“).
2. Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že žalovaná zjistila, že usnesením Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 368/22, byla odmítnuta ústavní stížnost žalobkyně proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2021, č.j. 8 As 78/2021-51,

(dostupný, jakož i ostatní citovaná soudní rozhodnutí na www.nssoud.cz), a žádost žalobkyně se proto stala zjevně bezpředmětnou.

Žaloba

3. Žalobkyně v podané žalobě konstatovala obsah napadeného rozhodnutí a vytkla žalované, že se nevypořádala s důsledky nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21 a rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2023, č.j. 11 A 5/2022-73. Namítla proto nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že chyba v zákoně o advokacii by jí neměla jít k tíži.

Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedla znovu důvody pro vydání napadeného rozhodnutí a odmítla námitku žalobkyně o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Obsah správního spisu

5. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovanou, soud zjistil, že žalobkyně podala dne 3. 2. 2022 k žalované žádost o určení advokáta pro řízení před Ústavním soudem ve věci její ústavní stížnosti proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2021, č.j. 8 As 78/2021-51.
6. Rozhodnutím, ze dne 4. 3. 2022, č.j. 10.01-000076/22-003, žalovaná žalobkyni advokáta neurčila, a to jednak z důvodu, že její žádost nebyla včasná, a jednak z důvodu, že žalobkyně neprokázala, že je osobou, jejíž příjmové a majetkové poměry odůvodňují advokáta k poskytnutí právní služby.
7. Dne 30. 3. 2022, pod sp. zn. I. ÚS 368/22, ústavní soud odmítl ústavní stížnost žalobkyně proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2021, č.j. 8 As 78/2021-51.
8. Žalobu podanou proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2022, zamítl městský soud rozsudkem ze dne 14. 6. 2022, č.j. 11 A 5/2022-24, který pak následně ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 5. 2023, č.j. 9 As 122/2022-36, a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Následně městský soud rozsudkem ze dne 7. 9. 2023, č.j. 11 A 5/2022-73, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 4. 3. 2022.
9. Poté rozhodla žalovaná nyní napadeným rozhodnutím o zastavení řízení pro bezpředmětnost podané žádosti.
10. Rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno dne 10. 11. 2023.

Posouzení věci soudem

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení nevyjádřili s takovým postupem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).

13. Městský soud v Praze nejprve ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
14. Vzhledem k tomu, že žalovaná ve svém vyjádření zpochybnila včasnost podání žaloby k soudu, zabýval se soud touto otázkou podrobněji. Přitom zjistil, že žalobkyni bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 10. 11. 2023 a žalobkyně podala žalobu na poštu dne 10. 1. 2024. Žaloba je podána v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě, a tedy včas.
15. Žaloba není důvodná.
16. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o určení advokáta pro zastupování v řízení před ústavním soudem. Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že usnesením Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 368/22, byla odmítnuta ústavní stížnost žalobkyně proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2021, č.j. 8 As 78/2021-51, a žádost žalobkyně se proto stala zjevně bezpředmětnou.
17. Žalovaná postupovala podle ust. § 66 odst. 1 g) správního řádu, *podle kterého řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.*
18. Z podané žaloby je patrné, že žalobkyně s tímto postupem nesouhlasí, a to z důvodu, že žalovaná aplikovala ust. § 18c zákona o advokacii, aniž zohlednila důsledky nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, a rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2023, č.j. 11 A 5/2022-73. Chyba v zákoně konstatovaná těmito soudy, by dle žalobkyně neměla jít k její tíži, a proto napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné.
19. Soud se proto nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vzhledem k obecnosti této žalobkyniny námitky soud ve stejné rovině uvádí, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76).
20. Z napadeného rozhodnutí je ale jednoznačně patrné, že se jedná o procesní rozhodnutí, kterým žalovaná řízení o žádosti žalobkyně zastavila. Žalovaná důvod pro zastavení řízení řádně odůvodnila, když odkázala na ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, i uvedla důvod pro závěr o bezpředmětnosti podané žádosti, který jí vedl k zastavení řízení. Soud proto napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal.
21. Z podané žaloby je patrné, že žalobkyně vytýká žalované, že aplikovala ust. § 18c zákona o advokacii způsobem, který následně Ústavní soud zkritizoval ve svém nálezu, jímž jeho část s odloženou účinností zrušil jako protiústavní.
22. Soudu je předmětný nálezný ústavního soudu samozřejmě znám, avšak námitku žalobkyně nemohl shledat důvodnou, neboť žalovaná ve svém procesním rozhodnutí o zastavení řízení, které je předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci, vůbec ust. § 18c

zákonu o advokacii neaplikovala, neboť věc meritorně neřešila. Soud zdůrazňuje, že v projednávané věci může přezkoumat pouze žalobou napadené rozhodnutí žalované o zastavení řízení a nemůže se zabývat důvody, které žalovaná uvedla v předchozím rozhodnutí, které bylo soudem již dříve zrušeno.

23. Z podané žaloby je patrné, že žalobkyně nesouhlasí s tím, že řízení bylo zastaveno pro bezpředmětnost, kterou žalovaná spatřuje v odmítnutí ústavní stížnosti usnesením Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 368/22.
24. Soud však tento postup žalované považuje za správný, a v dané procesní situaci za jediný možný. Žalobkyně žádostí ze dne 2. 2. 2022 žalovanou výslovně požádala o určení advokáta ve věci vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. I. ÚS 368/20. Žalovaná pak byla o žádosti žalobkyně povinna rozhodnout podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 6. 11. 2023. Uvedená zásada vyplývá implicitně ze správního řádu, který se na řízení o žádosti o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii použije subsidiárně, a explicitně z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). Ke dni vydání napadeného rozhodnutí tedy již existovalo usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 368/22, kterým byla ústavní stížnost žalobkyně odmítnuta. Důvodem odmítnutí ústavní stížnosti žalobkyně byla skutečnost, že žalobkyně přes poučení, které se jí dostalo, ve stanovené lhůtě neodstranila vady podané stížnosti. Za situace, kdy řízení o ústavní stížnosti žalobkyně, pro které žalobkyně žádala ustanovit advokáta, bylo pravomocně ukončeno, nelze dospět k jinému závěru, než, že se žádost žalobkyně stala skutečně zjevně bezpředmětnou. V době vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně totiž již neprobíhalo řízení vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. I. ÚS 368/22, pro které žalobkyně žádala po žalované ustanovit advokáta. Žalovaný tak postupoval zcela v souladu se správním řádem, když řízení o žádosti žalobkyně z tohoto důvodu zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

Závěr a náklady řízení

25. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti skončí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. dubna 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu